

"El canvi de president es notarà en l'esforç per arribar a la gent"

LUIS MAURI / JOSEP TORDERA
EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 12.11.06

El socialista José Montilla està tècnicament en atur laboral des de dimarts, quan va renunciar al seu escó al Congrés. Des d'aleshores i fins que prengui possessió com a diputat del Parlament, el 17 d'aquest mes, no percebrà sou ni cotitzarà a la Seguretat Social. Resultaria d'una obvietat gairebé grollera dir que això no el preocupa.

--El PSC acaba de perdre el 23% dels seus votants.

--Principalment a causa de l'abstenció. Tots som responsables del desencant, sobretot nosaltres. Els socialistes veiem això amb preocupació. No estem satisfets. En les eleccions no només es busca el poder, sinó convèncer i implicar els ciutadans. I això no s'ha fet satisfactòriament.

--¿Com ha influït el canvi de candidat en la baixada del PSC?

--El canvi es va produir perquè hi va haver eleccions anticipades, perquè l'Executiu no tenia majoria i el president va declinar tornar-se a presentar. No es va fer en un moment feliç i estable, sinó en el final traumàtic d'una legislatura i amb poc temps vista. El canvi no va ser prou ben explicat ni comprès pel nostre electorat i, per tant, ha tingut un cost electoral.

--Tots els partits es lamenten de l'abstenció i s'emplacen a reflexionar. Diuen el mateix en totes les eleccions.

--Hi ha qui teoritza que la baixa participació és símptoma de maduresa democràtica. Però s'ha de reconèixer que no hem aconseguit convèncer una part de la ciutadania que les eleccions catalanes són importants. Una assignatura pendent, per a nosaltres els primers.

--¿Què opina de Ciutadans?

--No s'ha d'ignorar la seva aparició, però tampoc sobrevalorar-la. Potser arriba

per la singularitat de la passada legislatura, molt marcada pels assumptes identitaris, tot i que es van fer moltes altres coses.

--¿Què ha sigut més difícil, segellar l'aliança de l'Entesa o resistir la pressió contrària del PSOE?

--Són dues qüestions diferents. Amb els socis es tractava de veure si hi havia garanties per fer un Govern sòlid, estable, eficaç i amb un programa de mínims a l'altura del que la societat espera. Una altra cosa són els interessos del socialisme espanyol, no necessàriament coincidents sempre amb els del PSC. Però en tots dos assumptes tinc les idees molt clares del que s'ha de fer.

--Per primera vegada un andalús presidirà la Generalitat democràtica...

--Andalús, no; nascut a Andalusia.

--Doncs això, nascut a Andalusia.

--Això pot representar la confirmació d'allò pel qual ha estat treballant molta gent, des de la lluita contra el franquisme: Catalunya és un sol poble que possibilita la integració i l'ascensió social. El meu cas és una visualització, una confirmació que això és una realitat. Fins al punt que algú no nascut a Catalunya pot ser president de Catalunya.

--¿Entén que l'Entesa s'hagi rebut amb escepticisme?

--Entenc que hi hagi gent expectant i raonablement escèptica, però sabrem estar a l'altura. No només pel que el PSC o jo ens hi juguem, pel que s'hi juguen els altres també i, sobretot, pel que s'hi juga el país. Si no és així, l'esquerra pagarà un cost insuperable.

--¿No hi haurà tercera oportunitat?

--Això no se sap mai. Per a alguns de nosaltres, no n'hi hauria o seria molt difícil que n'hi hagués.

--Si aquesta segona oportunitat no funciona, ¿vostè no repetirà?

--Si l'Entesa fos un fracàs... Estic convençut que no ho serà.

--¿En quins errors de l'anterior tripartit no tornaran a caure?

--Hem reconegut errors, però també s'ha de subratllar la bona feina feta. Espero que es percebi que treballem per solucionar els seus problemes. Aquesta vegada no hi haurà un Estatut que ho acapari tot.

--S'haurà de desenvolupar l'Estatut.

--Sí, però no ens dedicarem només a això. Ni es farà en una sola legislatura. Hi ha aspectes de l'Estatut del 1979 que Pujol va deixar sense desenvolupar.

--¿En quines altres qüestions se centraran?

--El Govern desenvoluparà l'Estat de benestar, del qual ens hem de sentir orgullosos com a país. No només la llengua, la cultura, la història, sinó tenir una sanitat de primera, una educació de primera, empreses innovadores, competitives i que millorin la seva productivitat, més feina estable... Tots els elements que defineixen la nostra identitat.

--El seu Govern tindrà vicepresident en lloc de conseller primer. ¿Quina és la diferència?

--El conseller primer és cap de govern. Coordina i dirigeix l'Executiu. Ara, el Govern el dirigirà el president, no el vicepresident, encara que sigui el número dos del Govern.

--¿Què diferenciarà l'Entesa del tripartit del 2003?

--No només volem semblar diferents, sinó ser-ho. En els últims anys, els partits hem madurat. Al Govern no hi haurà consellers d'ERC, d'ICV- EUiA i del PSC. Només hi haurà consellers, i tots del Govern.

--¿El molesta que ja es coneguin els consellers d'ERC i d'ICV?

--Només se sap el nom d'alguns i perquè els hem acordat. El Govern trigarà a conèixer-se i el donaré a conèixer jo.

--Montserrat Tura no repetirà a Interior. ¿Relleva un dels membres de l'Executiu més ben valorats?

--Les individualitats són importants, però el Govern és un conjunt. A més, els responsables d'Interior solen estar molt ben valorats en tots els governs. Dit això, Tura ha fet una bona gestió.

--Doncs a Iniciativa hi ha qui pensa que Saura ha acceptat un regal enverinat amb Interior.

--Si es crema el bosc o si s'acaba donant un cop de porra de més, la responsabilitat no serà del conseller d'Interior, sinó del Govern. Perquè el conseller no ho és d'ICV-EUiA sinó del Govern.

--L'euroregió Pirineus-Mediterrani va ser una de les grans prioritats de Pasqual Maragall. ¿També serà seva?

--Seguirem treballant per la configuració d'aquest espai econòmic. No sé si parlarem tant com s'ha parlat de l'euroregió, però seguirà sent una prioritat.

--¿En què notaran els ciutadans el canvi de president?

--En les prioritats: l'esforç per connectar amb la ciutadania, en la defensa dels seus interessos, en l'afany d'acostar-se a la gent, d'arribar a ella després de l'última experiència. Ja hem assenyalat que hem d'aprendre dels errors.

--¿Quin paper tindrà Maragall en el PSC quan deixi de ser el president?

--És el president del PSC i seguirà sent-ho.

--¿El futur Govern preveu comptar amb l'experiència de Maragall?

--Ell ha manifestat el seu desig de treballar en el camp euromediterrani. Se l'ha d'animar i recolzar en aquest propòsit.

--¿Té futur el tàndem que formen vostè i Maragall al PSC?

--No ho sé. El pròxim congrés del PSC queda molt lluny, el 2008. La nostra col.laboració ha donat els seus fruits.

--¿El PSC reclamarà recuperar el grup propi al Congrés?

--No hi hem renunciat, però no ens agrada parlar de temes quan no toca fer-ho. Ara, ni que volguéssim i el PP hi estigués d'acord, no el tindríem, per tant, és absurd plantejar-nos-ho.

--¿Entre d'altres coses perquè el grup socialista deixaria de ser el principal grup de la Cambra?

--Una raó més.

--¿La relació entre el PSC i el PSOE passa per un dels moments més delicats de la seva història?

--No he viscut en primera línia tota la història del partit. Com en totes les relacions, hi ha moments tensos, difícils.... que crec que són superables. Hi ha hagut altres moments de tensió, com el de la LOAPA. Jo no dramatitzaria. Tots som conscients del que ens hi juguem.

--¿Què s'hi juguen?

--El PSC havia de fer aquest pas. Per coherència. I això al final ho entenen tots, una altra cosa és que ho comparteixin. Però entendre-ho, ho entenen.

--El PSOE podria fer al Congrés una política d'aliances incòmoda per als interessos de l'Entesa. Podria buscar CiU com a soci preferent per a molts temes...

--Això és difícil. Els recordo que, governant el PSC amb ERC i ICV a Catalunya, el PSOE va pactar algunes lleis amb CiU, i en el PSC no hi va haver crítiques, sinó tot al contrari. El Govern del PSOE té l'obligació d'ampliar la seva base parlamentària, i això és una cosa que entenc perfectament.

--Una cosa és ampliar la base parlamentària, i una altra, descol·locar l'aliat. Com va passar amb ERC i l'Estatut.

--Allò no va ser una acció unilateral d'un grup: perquè puguis pactar amb el teu interlocutor, aquest ha de voler i poder.

--Les eleccions han demostrat que el denominat *efecte Montilla* no existeix. No només això, la seva candidatura ha perdut molts vots a les àrees metropolitanes, just on se suposava que havia de despertar el vot dorment socialista. ¿Qüestiona això la revolució interna que els *capitans* del PSC van començar el 1994?

--L'etapa més brillant del PSC ha arribat precisament a partir de llavors. Millors resultats a les municipals, les generals, les europees. No a les autonòmiques, però aquí hi ha una diferència substancial: governem. Em fa gràcia sentir parlar de l'*efecte Montilla*. Aquesta anàlisi simplista sobre el cinturó no sé en què es basa. El vot que hem perdut ha anat a l'abstenció. El perfil del candidat segurament no hi ha ajudat massa. Tampoc l'última etapa hi ha ajudat. Però l'abstenció també ha castigat altres forces. Esquerra, CiU. El PP, que ha perdut el 20% dels seus vots.

--¿Ha arribat a convèncer Zapatero de la seva decisió de reconstituir el pacte de l'esquerra?

--Zapatero coneix les meves raons i jo conec les seves. En tot cas, jo no sóc el seu portaveu. Si ell té res a dir, ja ho dirà.

--Però deu saber si ell va quedar convençut o no.

--No es tracta de tenir una actitud resignada, sinó de conèixer les raons de l'altra part. Després, cada un ha de fer el que ha de fer, allò del que està convençut. Insisteixo: no vull interpretar el president del Govern. Ell ja ha dit què pensa.

--¿Pot dir avui si el Govern de coalició que presidirà impulsarà amb decisió la interconnexió elèctrica amb França i les obres del Quart Cinturó?

--El Govern impulsarà totes les infraestructures que siguin necessàries per al desenvolupament del nostre país, de manera concertada i amb respecte per al medi ambient.

--En el cas de la línia de molt alta tensió, independentment del que faci o deixi de fer el Govern francès, ¿el seu Executiu, que compta amb un soci, ICV-EUiA, que és contrari a la interconnexió elèctrica, impulsarà decididament el projecte?

--Sense una actitud positiva i d'acord amb el Govern francès, és inviable. Aquest és un tema entre estats derivat de la cimera hispano-francesa del 2002.